Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi Fascicula: Drept, Stiinte Economice, Stiinte Politice

Year-Book „Petre Andrei" University from Iasi
Fascicle: Law, Economic Science, Political Sciences
ISSN: 2248-1079

Coverd in: CEEOL, Index Copernicus, Ideas RePeC,

Socionet, Econpapers

IMPROVEMENT SCENARIOS OF INTEGRATION OF CHILDREN WITH SPECIAL NEEDS IN THE MAINSTREAM SCHOOLS

[*Scenarii ameliorative de integrare a copiilor cu cerinţe speciale în învăţământul de masă*]

Adriana CIUBOTARU

Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi, Fascicula: Drept, Stiinte Economice, Stiinte Politice, 2014, Tomul 14, Decembrie, pp. 103-106

Published by:

Lumen Publishing House

On behalf of:

„Petre Andrei" University from Iasi

Improvement Scenarios of Integration of Children with Special Needs in the Mainstream Schools

[Scenarii ameliorative de integrare a copiilor cu cerințe speciale în învățământul de masă]

Adriana CIUBOTARU [1]

Abstract

The picture of the people around us can be the subject of annalisis and study.The diversity of children from our school determined me to creat a project of curricula for those children. A presentation of my research made me concentrate in creating the conditions for those children to feel integrated.

1 Adriana CIUBOTARU - Profesor

Ciubotaru, A. (2014).Improvement Scenarios of Integration of Children with Special Needs in the Mainstream Schools [Scenarii ameliorative de integrare a copiilor cu cerinte speciale in invatamantul de masa]. Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi, Fascicula: Drept, Stiinte Economice, Stiinte Politice, 2014, Tomul 14, Decembrie, pp. 103-106.

Imaginea celor de lângă noi poate fi adesea motiv de studiu şi analiză.Imaginea copiilor din şcolile româneşti,ce poate fi caracterizată printr-un singur cuvânt-diversitate,este una frumoasă,colorată şi plină de viaţă. Ici-colo,câte o umbră, câte o privire discrepantă,câte un gest diferit,câte un scris tremurat....

Dar în viaţa noastră,ca şi cadre didactice-educatori, învăţători, profesori, psihologi, mai ales părinţi-am remarcat că omul/copilul e o fiinţă dependentă de ceilaţi.E o fiinţă ce are nevoie de ajutor, comunicare şi cooperare.De-a lungul evoluţiei noastre s-a oferit o conotaţie negativă noţiunii de altfel,chiar şi în spaţiul educaţiei.În timp,diferenţa a devenit o temă centrală, importantă in domeniul educaţiei,cu slogane încurajatoare pentru acceptarea diferenţei,punându-se accent pe personalizarea educaţiei,ca demers de valorificare a diferenţei,a caracteristicilor individuale prin sprijin specific şi promovare a individualităţii în contextul societăţii.

În vârtejul cotidian persoanele neavizate nu remarcă pe cei ce aruncă şoapte de ajutor,pe cei cu deficienţe,şi mai mult îi percep diferit,poate îi marginalizează,poate doar îi ignoră şi îi tratează cu indiferenţă.Indiferent de natura deficienţelor pe care le au,copiii ar trebui mereu trataţi cu blândeţe,calm,înţelegere şi dragoste.După 10-15 ani la catedră ne vedem puşi în faţa unei situaţii noi:cum să îi tratăm pe cei cu CES.E vorba de integrarea acestor copii printre colegii de clasă,care pot fi foarte cruzi sau foarte drăguţi,pot imita sau pot râde de aceştia,se pot juca pe lângă ei fără a-i înţelege.Ţine de abilitatea noastră pedagogică să inventăm,să creăm mediul ideal emoţional,educativ,care să le permită copiilor cu CES să se exprime, să-şi exprime propriile capacităţi şi să crească normal.

Noţiunea de incluziune pare atât de seacă/dry şi de discriminatorie, încât părinţii acestor copii,de multe ori,se eschivează în a recunoaşte problemele copiilor.Cei care acceptă la timp că există o problemă sunt cei norocoşi,căci depistate la timp aceste deficienţe se pot ameliora,şi chiar îndrepta. Integrarea şcolară a copiilor cu CES exprimă o atitudine pozitivă a elevului faţă de mediul educaţional în care intră,iar acţiunile instructiv-educative îi devin accesibile, apărând astfel şi motivaţia ce-l determină pe elev să înveţe,colaborând şi aparând randamentul.

În şcoală,copilul cu tulburări de comportament aparţine de obicei grupului de elevi slabi sau indisciplinaţi, el încălcând deseori regulile şi regulamentul. Din aceste motive,copilul este respins şi se simte respins,ca urmare intră în relaţii cu alte persoane marginalizate,intră în grupuri

Ciubotaru, A. (2014).Improvement Scenarios of Integration of Children with Special Needs in the Mainstream Schools [Scenarii ameliorative de integrare a copiilor cu cerinte speciale in invatamantul de masa]. Anuarul Universitatii „Petre Andrei” din Iasi, Fascicula: Drept, Stiinte Economice, Stiinte Politice, 2014, Tomul 14, Decembrie, pp. 103-106.

subculturale şi trăieşte în cadrul acestora tot ceea ce nu-i oferă societatea sau şcoala.

Tulburările identificate în mod direct ,în lucrul la clasă sunt extrem de variate:de variate,de limbaj,vizuale,de auz,cu dizabilităţi fizice moderate sau mai accentuate-toate însă necesită programe şi modalităţi de predare,adaptate cerinţelor lor educative,obligă la realizarea unor programe de terapie şi consiliere,asistenţă medicală sau psihoterapeutică. Noţiunile teroretice legate de noţiune de incluziune sunt numeroase.Şi abstracte.Ele oferă informaţii cheie despre deficienţe şi barierele de învăţare,ele descriu strategiile pe care cadrele didactice le-ar putea folosi pentru a face faţă diversităţii de la clasă;ele sugerează idei despre modul de adaptare a planului de studiu la necesităţile individuale;ele încurajează cadrele didactice să colaboreze cu familia şi cu personalul medical,social şi comunitar.

Cadrele didactice pot folosi strategii şi intervenţii utile,ţinând cont de crearea unui climat afectiv-pozitiv.Există câteva aspecte semnificative pe care trebuie să le avem în vedere pentru facilitarea integrării şcolare şi ulterior sociale a acestor copii.Stimularea încrederii în sine şi a motivaţiei pentru învăţare,încurajarea sprijinului şi a cooperării din partea colegilor,formarea unei atitudini pozitive a colegilor,încurajarea independenţei şi creşterea autonomiei personale sunt aspecte semnificative alături de aprecierea pozitivă în sarcinile şcolare,folosirea sistemului de recompensă, de laude, întărirea pozitivă-toate sunt extrem de importante ,deloc de neglijat în activitatea practică cu elevii cu CES.Profesorul trebuie să fie ferm,consecvent,să folosească înţelegerea şi calmul ca modalitate de stingere a manifestării agresive a elevului,să comenteze acţiunea elevului şi nu personalitatea acestuia.Este indicat ca profesorul să aprecieze limita de suportabilitate a alevului,să nu accentueze momentul de mustrare şi să evite umilirea prin abordarea unei mimice binevoitoare si a unei atitudini deschise,fără a se încrunta sau a-şi încrucişa braţele.

Într-o abordare incluzivă toţi elevii trebuie să fie consideraţi importanţi,fiecăruia trebuie să-i valorificăm calităţile,pornind de la premisa ca fiecare persoană este capabilă să realizeze ceva bun.Nu există o reţetă sau un prospect de urmat pentru integrarea copiilor cu CES în învăţământul de masă,dar cei ce manifestă deschidere pentru acest lucru vor găsi şi strategiile potrivite.Fiecare şcoală care doreşte să fie deschisă şi flexibilă,prin aplicarea principiilor de bază ale incluziunii,trebuie să demonstreze,prin managementul pe care îl propune următoarele:

Ciubotaru, A. (2014).Improvement Scenarios of Integration of Children with Special Needs in the Mainstream Schools [Scenarii ameliorative de integrare a copiilor cu cerinte speciale in invatamantul de masa]. Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi, Fascicula: Drept, Stiinte Economice, Stiinte Politice, 2014, Tomul 14, Decembrie, pp. 103-106.

- înţelegerea reală şi recunoaşterea incluziunii ca o modalitate de egalizare a şanselor persoanelor cu cerinţe speciale;
- recunoaşterea legăturilor dintre educaţia incluzivă şi valorizarea diversităţii umane prin promovarea unui mediu şcolar ce valorizează toţi copiii şi pe familiile lor;
- favorizarea unui climat de sprijin flexibil şi oferirea unor răspunsuri adecvate cerinţelor individuale prin oferta educaţională a şcolii;
- accesul personalului didactic la oportunităţi de dezvoltare profesională care să sprijine dezvoltarea practicilor incluzive.

Şcoala incluzivă pune în centrul ei persoana umană ca fiintă originală,unică şi irepetabilă având la bază următoarele principii-cadru:

- toţi elevii au dreptul să participe la toate activităţile incluse în programa şcolilor obişnuite;
- în timpul programului şcolar personalul se va implica direct în susţinerea pe toate căile a integrării mximale a elevilor cu cerinţe educaţionale speciale;
- şcoala va trebui,prin schimbări radicale în domeniul curriculum-ului să vină în întâmpinarea cerinţelor educaţionale ale elevilor fără a leza demnitatea şi personalitatea acestora.

Sintagma şcoală pentru diversitate este echivalentă sintagmei şcoala pentru toţi(school for everyone)şi reprezintă dezideratul maximei toleranţe în ceea ce priveşte diferenţele de orice natură existente între copii,misiunea fiind de a le oferi tuturor posibilitatea de a învăţa în functie de ritmul,capacităţile şi nevoil proprii şi de a se exprima conform trăsăturilor individuale de personalitate.Apariţia planului de servicii personalizat,a planului de intervenţie personalizat şi a planului educaţional individualizat în cadrul şcolii s-a produs tocmai pentru că şcoala reprezintă numai un segment al sistemului social,iar schimbările din cadrul ei au loc în acelaşi timp cu schimbările din societate.(fragment dintr-un proiect de redactare a unei planificări la limba şi literatura română.)

Ciubotaru, A. (2014).Improvement Scenarios of Integration of Children with Special Needs in the Mainstream Schools [Scenarii ameliorative de integrare a copiilor cu cerinte speciale in invatamantul de masa]. Anuarul Universitatii „Petre Andrei” din Iasi, Fascicula: Drept, Stiinte Economice, Stiinte Politice, 2014, Tomul 14, Decembrie, pp. 103-106.